

Arbejde, de gøre, og det er ikke en Politik, som Venstremænd kunne være glade ved eller anerkende som god i nogen Henseende.

H. Neergaard: I disse Tider er man tilbøjelig til særlig at sætte Pris paa Forslag til Forhøjelse af Bevillinger, og jeg har da den Glæde at kunde takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har tænkt paa at forhøje Bevillingen til de tekniske Skoler og ganske særlig til den tekniske Skole i København. Jeg talte udførligt om dette Spørgsmaal i Fjor — det staar i Tidenden fra forrige Samling Sp. 3118 —, og jeg skal ikke gentage min Udvikling af den Trang, de tekniske Skoler have til forbedrede Lærertilbøininger. Jeg vil dog bemærke, at naar den foreslaaede Forhøjelse kun andrager lidt under Halvdelen af det, de have søgt om, tror jeg, det ikke kan lykkes at faa den øvrige nødvendige Forhøjelse tilvejebragt ved Forhøjelse af Elevkontingentet, uden at Elefantallet vil synke betydeligt, og jeg paaviste i Fjor, hvor uheldigt det vilde være for den Ungdom, der skal oplæres som Faghaandværkere. Ikke desto mindre vil jeg takke den højtærede Minister for det lille Fremskridt, der er sket.

Jeg vil saa dvæle et Øjeblik ved Statsbogholderiet. Det er en stor Opgave at søge at komme til Bunds i Statsbogholderiet, og det er umaadelig fjernt fra mig at tro, at jeg paa nogen Maade i den korte Tid, jeg har haft den Ære at sidde i dette Ting, skulde være kommen til Bunds deri. Men der er dog et Spørgsmaal i saa Henseende, der er kommet en Del frem i Aar, som jeg har Lyst til at berøre, navnlig fordi jeg synes, det i nogen Grad bliver misforstaaet, og det er Spørgsmaalet om Afskrivningerne. Den højtærede Finansminister gav Afskrivnings-spørgsmaalet en temmelig indgaaende Omtale, men det forekommer mig, han tog noget forkert paa det, idet han kom til det Resultat, at det egentlig kun var et Bogholderispørgsmaal. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) støttede ham i sine Udtalelser, men gik betydeligt videre. Han udtalte Sp. 152: „Da den højtærede Finansminister bemærkede, at naar det kom til Stykket, vilde man dog ikke paalægge Befolkningen nye store Skattepaalæg alene for et Bogholderispørgsmaals Skyld, saa tror jeg, at disse Afskrivninger ikke have nogen Værdi for vor Statshusholdning, og de føre til megen Uklarhed paa Budgettet.“ Det er en overordentlig karakteristisk Udtalelse, for den viser, at det ærede

Medlem fra Ringsted aldeles ikke har forstaaet, hvad det drejer sig om. Han siger, at man ikke kan tænke sig, at Afskrivningerne skulde kunne faa Indflydelse paa Skattespørgsmaalet, paa Skatteskruens Bevægelse. Det er ganske absurd, det er der intet som helst i Vejen for. Og saa mener det ærede Medlem, at da denne Sag i Virkeligheden kun er et Bogholderispørgsmaal, maa vi hellere lade være med disse Afskrivninger, for saa have de ingen Værdi. Det er jo ganske galt. Naar man fører et Bogholderi, gør man det for deraf at kunne overse Bevægelserne i den økonomiske Stilling og skønne, hvorledes man fremtidig skal anlægge sin Økonomi, og for at dokumentere, hvad man har foretaget sig. Hvis Bogholderiet ikke gør det, er det i Virkeligheden rent galt, og saa er det ret værdiløst. Naar en Bogholder glemmer at opføre en stor Udgift, vil man sige til ham: Det er meget forkert, det, du dér har gjort, for man kan ikke se af Regnskabet, hvad Pengene ere brugte til. Naar man har en meget stor Udgift i Form af Slid og Ælde, maa den opføres i Bogholderiet akkurat paa samme Maade som enhver anden Udgift, thi det er en ren og skær Udgift.

Jeg mener, at man skal lægge saa megen Vægt paa dette, som de to nævnte Talere anse for temmelig betydningsløst, at jeg endog vil udtale, at hvis man i sin Tid havde anlagt Bogholderiet rigtigt med de fornødne Afskrivninger, vilde man være stillet anderledes økonomisk, end man nu er. Jeg tror, man endog tør tillægge det den Betydning, at hvis man havde opført Udgifterne rigtigt gennem de mange Aar, der ere forløbne under den fri Forfatning, vilde man have betragtet Skatteforholdene og de Indtægter, der skulde dække vore Udgifter, paa en helt anden Maade, end man har gjort. Nu er man imidlertid ved Sparekommissionens Virksomhed kommen ind paa Spørgsmaalet paa en noget anden Maade, og jeg mener da, man skal følge Sparekommissionen saa nøje som muligt. I Virkeligheden opstaar Vanskeligheden først, naar vi komme til de uproduktive Anbringelser. Med Hensyn til de produktive Anbringelser ere vi vel alle enige om, at Afskrivning er nødvendig og rigtig. Efter min Mening bør hver Afdeling indenfor Statens Apparat, som har en økonomisk Virksomhed, føre sit Bogholderi for sig som et almindeligt dobbelt Bogholderi, saa at man til det almindelige Statsregnskabs Status, til hele Statens